

Medlemmer kunde tro, at jeg, naar jeg har faaet min Rattelovn stillet op, maaler, om et Nør er 6 eller 8 Sommer fra det nærmeste Træværk, som jeg ofte slet ikke kan se, da det mulig er tapetferet, oliemalet osv. Jeg faar det altsaa ikke at vide og kan saaledes være sagesløs, naar jeg overtræder Loven. — Dernæst vil jeg tillade mig at henvende Udvalgets Opmærksomhed paa Bestemmelsen i § 34, nemlig Straffebestemmelserne. I Byggeloven for Kjøbstæderne er det bestemt, at ikke alene Gierne, men navnlig og fortrinnsvis den Saandværker, som opføre en Bolig, der er stridende mod Byggeloven, kan drages til Ansvar. Jeg vil henstille til det ærede Udvalg og tillige til den høitærede Minister, om det ikke vil være rigtigst, at der kommer en lignende Bestemmelse ind i denne Lov, at det navnlig er de Bygningshaandværkere, som opføre en Bygning, som er stridende mod den her foreliggende Lov, der burde og kunde straffes. Det kan naturligvis ikke komme for i Dag, men jeg vil henstille til det ærede Udvalg, om det ikke vil tage dette Punkt under Overveielse til 3die Behandling.

Sonne: Dersom jeg opfattede den høitærede Justitsminister rigtig, gav han mig Ret i to Ting, for det Første i, at det ikke var mere end billigt, at den Skade, der var sket i Mark og Have, blev erstattet af den, til hvis Fordel den var afstedkommen, og for det Andet, at det kunde være en stor Byrde for en lille Kjøbstad, at skulle erstatte den, medens det vilde være en Bagatel for Brandforsikringen; men den høitærede Minister mente, at man dog derfor ikke maatte paasøre Brandforsikringen en saadan Udgift, naar man ikke havde nogen retfærdiggjørende Grund derfor, og dette begrundede han derved, at der kunde opkomme Ildbrand i Ting, som slet ikke vare forsikrede i Kjøbstædernes Brandforsikring. Jeg vil i saa Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa, at man vel tør sige, at af 20 Ildbrande vil der vistnok ikke være mere end een, ved hvilken der brænder Noget, som ikke findes i Bygninger; men skulde det ske en enkelt Gang, at der kom Ild f. Ex. i en Tømmerstabel, som vi før talte om, saa vil for det Første den Omstændighed, at Ilden kan forplante sig fra denne Tømmerstabel til tilgrændsende Bygninger, gjøre, at Brandforsikringen er stærkt interesseret i, at denne Ildløs dæmpes, og hvis det kunde ske, at den blev dæmpet, uden at der skete nogen Skade paa Bygninger, saa forekommer det mig, at Brandforsikringen kunde være overordentlig godt tjent med, og være glad til, naar den kunde slippe for at give anden Erstatning i Anledning af denne Ildløs end for den Stads, der var sket paa de Bygningen tilgrændsende Marker og haver for at dæmpe den Ildløs, der var opkommen. Det forekommer mig derfor, at der ikke vilde være noget uretfærdigt i at paalægge Kjøbstædernes Brandforsikring at udrede denne Erstat-

ning, og jeg kan ikke Andet end paany anbefale mit Forslag.

Justitsministeren: Det er meget muligt, at det ærede Medlem har Ret i, at det ikke er een af tyve Gange, at den opkomne Ild angriber Løsøregjenstande, som ere udenfor Bygningen; men selv om han har Ret deri, saa er det efter min Formening dog for meget at gjøre Uret i eet af tyve Tilfælde. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved. Jeg maa nemlig være ganske enig med det ærede Medlem deri, at selv om ogsaa Ilden ikke opkommer umiddelbart i en Bygning, saa kan den i alt Fald forplante sig dertil, og Bygningen har derfor Interesse i, at man forhindrer Ildens videre Udbredelse; dette er fuldstændig rigtigst; men det er netop en Betragtning af den Natur, som gjør, at det forekommer mig, at Foranstaltninger til overhovedet at dæmpe og forebygge den videre Udbredelse af Ilden faae en almindelig Interesse, der gjør, at Kommunen eller det Almindelige er interesseret i Sagen og ikke de enkelte Personer eller Selskaber alene. Forøvrigt vil jeg ogsaa ligeoverfor det ærede Medlem bemærke, at det Uretfærdige i at faste Byden over paa Kjøbstædernes Brandforsikring alene, og ikke medtage hverken Byens almindelige Brandvesen eller Forsikringen paa Løsøre, jo ogsaa fremtræder derved, at naar der er Ild i faste Bygninger, saa er det ikke blot af Interesse for Forsikringen for disse faste Bygninger, at Ilden bliver slukket, men det er da vel ogsaa af Interesse for de Personer, som eie de Løse Gjenstande, der findes i Bygningerne, saavel som for de Selskaber, der have forsikret disse Løsøregjenstande, og vi maa ikke glemme, at Løsøregjenstandene vel i det Hele taget med stor Sikkerhed tør siges at være af større Værdi og det ikke saa lidt større Værdi end de faste Eiendomme. Naar altsaa Tælen er om en Ulykke, der truer forskjellige Ting, deriblandt forsikret og ikke forsikret Gods, og hvad det forsikrede Gods angaar, da igjen faste Bygninger og Løsøregjenstande, og naar navnlig de Sidste kunne forudsættes at være af fuldkommen saa stor, ja maasse af større Værdi end de faste Bygninger, saa kan jeg ikke komme fra, at det er uretfærdigt at sige, at Forsikringen for de faste Bygninger skal betale det Altsammen.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Førend vi gaa til Afstemning, skal jeg gjøre et Par Bemærkninger. Der er ikke under Forhandlingerne gjort nogen Erindring imod Afstættelsen af de 5 Endringsforslag, der knytte sig til det igaar vedtagne Forslag under Nr. 2 som Konsekventer af dette, og da de, som jeg allerede ved Forhandlingens Begyndelse gjorde opmærksom paa, i Principet maa siges at være